

II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1407/2013

od 18. prosinca 2013.

o primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 4.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 994/98 od 7. svibnja 1998. o primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije horizontalnih državnih potpora ⁽¹⁾,nakon objave nacрта ove Uredbe ⁽²⁾,

nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za državne potpore,

budući da:

(1) Državno financiranje koje ispunjuje kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora smatra se državnom potporom te se na temelju članka 108. stavka 3. Ugovora mora prijaviti Komisiji. Međutim, u skladu s člankom 109. Ugovora, Vijeće može odrediti kategorije potpore koje se izuzimaju od te obveze prijave. U skladu s člankom 108. stavkom 4. Ugovora, Komisija može donijeti uredbe koje se odnose na te kategorije državnih potpora. Na temelju Uredbe (EZ) br. 994/98, Vijeće je u skladu s člankom 109. Ugovora odlučilo da *de minimis* potpore mogu predstavljati takvu kategoriju. Na temelju toga smatra se da *de minimis* potpore dodijeljene jednom poduzetniku u određenom razdoblju koje ne premašuju određen utvrđeni iznos, ne ispunjuju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te stoga ne podliježu postupku prijave.

(2) Komisija je u brojnim odlukama pojasnila pojam potpore u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora. Komisija je

izložila i svoju politiku koja se odnosi na gornju granicu za *de minimis* potpore ispod koje se može smatrati da se članak 107. stavak 1. Ugovora ne primjenjuje, prvotno u svojoj obavijesti o *de minimis* pravilu za državne potpore ⁽³⁾, a zatim u uredbama Komisije (EZ) br. 69/2001 ⁽⁴⁾ i (EZ) br. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Uzimajući u obzir iskustvo stečeno u primjeni Uredbe (EZ) br. 1998/2006 smatra se primjerenim preispitati neke od uvjeta utvrđenih tom Uredbom i zamijeniti je.

(3) Primjereno je zadržati gornju granicu od 200 000 EUR za iznos *de minimis* potpore koju može primiti jedan poduzetnik po državi članici tijekom bilo kojeg trogodišnjeg razdoblja. Ta je gornja granica i dalje potrebna kako bi se osiguralo da se ni za jednu mjeru obuhvaćenu ovom Uredbom ne može smatrati da utječe na trgovinu među državama članicama ili da se njome narušava tržišno natjecanje odnosno prijeti njegovim narušavanjem.

(4) Za potrebe pravila o tržišnom natjecanju utvrđenih u Ugovoru, poduzetnik je svaki subjekt koji obavlja gospodarsku djelatnost bez obzira na njegov pravni status ili način financiranja ⁽⁶⁾. Sud Europske unije odlučio je da se svi subjekti koje kontrolira (na pravnoj ili *de facto* osnovi) isti subjekt trebaju smatrati jednim poduzetnikom ⁽⁷⁾. Radi pravne sigurnosti i smanjenja administrativnog opterećenja u ovoj Uredbi treba navesti iscrpan popis

⁽³⁾ Obavijest Komisije o *de minimis* pravilu za državne potpore (SL C 68, 6.3.1996., str. 9.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 69/2001 od 12. siječnja 2001. o primjeni članka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na *de minimis* potpore (SL L 10, 13.1.2001., str. 30.).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1998/2006 od 15. prosinca 2006. o primjeni članka 87. i 88. Ugovora na *de minimis* potpore (SL L 379, 28.12.2006., str. 5.).

⁽⁶⁾ Predmet C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze protiv Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.* [2006] I-289.

⁽⁷⁾ Predmet C-382/99 *Nizozemska protiv Komisije* [2002] ECR I-5163.

⁽¹⁾ SL L 142, 14.5.1998., str. 1.

⁽²⁾ SL C 229, 8.8.2013., str. 1.

jasnih kriterija za utvrđivanje slučajeva kada se dva ili više poduzeća u istoj državi članici moraju smatrati jednim poduzetnikom. Komisija je iz utvrđenih kriterija za definiranje „povezanih poduzeća” u definiciji malih i srednjih poduzeća (MSP) u Preporuci Komisije 2003/361/EZ ⁽¹⁾ i Prilogu I. Uredbi Komisije (EZ) br. 800/2008 ⁽²⁾ odabrala one koji su prikladni za potrebe ove Uredbe. Tijela javne vlasti već su upoznata s tim kriterijima te ih se, s obzirom na područje primjene ove Uredbe, treba primjenjivati na mala i srednja poduzeća kao i na velike poduzetnike. Tim se kriterijima treba osigurati da se za primjenu *de minimis* pravila skupina povezanih poduzeća smatra jednim poduzetnikom, ali da se poduzeća koja nemaju nikakve druge međusobne odnose osim što su izravno povezana s istim javnim tijelom ili tijelima ne smatraju međusobno povezanim. Tako se uzima u obzir posebno stanje poduzeća koja nadzire isto javno tijelo ili tijela, a koja mogu imati nezavisno pravo odlučivanja.

- (5) Kako bi se uzela u obzir mala prosječna veličina poduzetnika koji djeluju u sektoru cestovnog teretnog prometa, primjereno je odrediti gornju granicu od 100 000 EUR za poduzetnike koji se bave cestovnim prijevozom tereta za najamninu ili naknadu. Pružanje integrirane usluge u kojoj prijevoz čini samo jedan dio, npr. usluge selidbe, poštanske ili kurirske usluge ili usluge prikupljanja i obrade otpada, ne bi se smjele smatrati uslugom prijevoza. S obzirom na prekoračenje kapaciteta u tom sektoru i na ciljeve prometne politike u pogledu zagušenja cesta i teretnog prometa, iz područja primjene ove Uredbe potrebno je isključiti potporu za nabavu vozila za cestovni prijevoz tereta poduzetnicima koji obavljaju cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu. S obzirom na razvoj sektora cestovnog putničkog prometa više nije primjereno primjenjivati nižu gornju granicu na taj sektor.
- (6) S obzirom na posebna pravila koja se primjenjuju u sektorima primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, ribarstva i akvakulture te na rizik da bi iznosi potpore koji su ispod gornje granice utvrđene ovom Uredbom svejedno mogli ispunjavati kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora, ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na te sektore.
- (7) S obzirom na sličnosti između prerade poljoprivrednih proizvoda i nepoljoprivrednih proizvoda i njihova stavljanja u promet, ovu Uredbu treba primjenjivati na preradu i stavljanje u promet poljoprivrednih proizvoda pod uvjetom da su zadovoljeni određeni uvjeti. U tom

smislu, ni djelatnosti na poljoprivrednom dobru koje su potrebne za pripremanje proizvoda za prvu prodaju, kao što su žetva, spremanje ili vršidba žita, ili pakiranje jaja, ni prva prodaja daljnjim prodavateljima ili prerađivačima, ne bi se smjele smatrati preradom ili stavljanjem na tržište.

- (8) Sud Europske unije utvrdio je da, nakon što Unija pravno uredi uspostavu zajedničke organizacije tržišta u određenom sektoru poljoprivrede, države članice imaju obvezu ne provoditi nikakve mjere kojima bi se mogla narušiti takva organizacija ili stvoriti izuzeci od nje ⁽³⁾. Iz tog se razloga ova Uredba ne bi trebala primjenjivati na potpore čiji je iznos utvrđen na temelju cijene ili količine kupljenih proizvoda ili proizvoda stavljenih na tržište. Ona se ne bi smjela primjenjivati ni na potpore koje su povezane s obvezom dijeljenja potpore s primarnim proizvođačima.
- (9) Ova se Uredba ne bi trebala primjenjivati na potpore za izvoz ili potpore koje se uvjetuju uporabom domaćih proizvoda umjesto uvoznih. Ona se posebno ne bi smjela primjenjivati na potpore kojima se financira osnivanje distribucijske mreže u drugim državama članicama i trećim zemljama te upravljanje takvom mrežom. Potpore za troškove sudjelovanja na sajmovima, odnosno troškove studija ili savjetodavnih usluga potrebnih za uvođenje novog ili postojećeg proizvoda na novo tržište u drugoj državi članici ili trećoj zemlji obično ne čine potporu za izvoz.
- (10) Trogodišnje razdoblje koje se uzima u obzir za potrebe ove Uredbe potrebno je ocjenjivati na pomičnoj osnovi tako da se pri svakoj novoj dodjeli *de minimis* potpore uzme u obzir ukupan iznos *de minimis* potpora dodijeljenih u predmetnoj fiskalnoj godini te tijekom prethodne dvije fiskalne godine.
- (11) Ako poduzetnik djeluje u sektorima koji su isključeni iz područja primjene ove Uredbe, a djeluje i u drugim sektorima ili ima druge djelatnosti, ova bi se Uredba trebala primjenjivati na te druge sektore ili djelatnosti uz uvjet da dotična država članica osigura, na primjeren način, na primjer razdvajanjem djelatnosti ili troškova, da djelatnosti u isključenim sektorima ne ostvaruju korist od *de minimis* potpore. Isto načelo treba primjenjivati ako poduzetnik djeluje u sektoru na koji se primjenjuju niže gornje granice *de minimis* potpore. Ako se ne može osigurati da djelatnosti u sektorima na koje se primjenjuju niže gornje granice *de minimis* potpore

⁽¹⁾ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka 87. i 88. Ugovora (SL L 214, 9.8.2008., str. 3.).

⁽³⁾ Predmet C-456/00 *Francuska protiv Komisije* [2002] ECR I-11949.

- ostvaruju korist od *de minimis* potpore samo do te niže granice, na sve djelatnosti poduzetnika treba primijeniti najnižu gornju granicu.
- (12) Ovom Uredbom treba utvrditi pravila kojima će se onemogućiti zaobilaženje najviših iznosa potpora utvrđenih u posebnim uredbama ili odlukama Komisije. Ona bi trebala sadržavati i jasna pravila o pribrajanju koja se mogu jednostavno primjenjivati.
- (13) Ovom Uredbom ne isključuje se mogućnost da se mjera ne smatra državnom potporom u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora iz razloga različitih od onih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi, primjerice zato što je mjera u skladu s načelom subjekta u tržišnom gospodarstvu ili zato što mjera ne uključuje prijenos državnih sredstava. Naime, sredstva koja dodjeljuje Unija i kojima centralizirano upravlja Komisija, a koja nisu izravno ili neizravno pod nadzorom države članice ne čine državnu potporu i ne treba ih uzimati u obzir pri utvrđivanju poštuje li se odgovarajuća gornja granica.
- (14) U svrhu transparentnosti, jednakog tretmana i učinkovitog nadzora, ova bi se Uredba trebala primjenjivati samo na *de minimis* potpore za koje je moguće prethodno točno izračunati bruto novčanu protuvrijednost bez potrebe za procjenom rizika („transparentne potpore“). Takav precizan izračun može se, primjerice, izvršiti za bespovratna sredstva, subvencije kamata, ograničene porezne olakšice ili druge instrumente kojima se predviđa gornja granica te tako osigurava da se ne premaši primjenjiva gornja vrijednost. Određivanje gornje granice znači da sve dok točan iznos potpore nije poznat ili još uvijek nije poznat, država članica mora pretpostaviti da je on jednak gornjoj vrijednosti kako bi se osiguralo da više mjera potpore zajedno ne prelazi gornju granicu utvrđenu u ovoj Uredbi i primjenjivati pravila o pribrajanju.
- (15) U svrhu transparentnosti, jednakog tretmana i pravilne primjene gornje granice za *de minimis* potpore, sve bi države članice trebale primjenjivati isti način izračunavanja. Radi lakšeg izračunavanja, iznose potpora koji nisu u obliku novčanih potpora potrebno je pretvoriti u njihovu bruto novčanu protuvrijednost. Pri izračunavanju novčane protuvrijednosti transparentnih oblika potpora koji nemaju oblik bespovratnih sredstava i potpora koje se isplaćuju u više obroka potrebno je primijeniti tržišne kamatne stope koje prevladavaju u trenutku dodjela takvih potpora. S ciljem jedinstvene, transparentne i jednostavne primjene pravila o državnim potporama primjenjivima za potrebe ove Uredbe, tržišnim stopama u smislu ove Uredbe potrebno je smatrati referentne stope kako su određene u Komunikaciji Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa (¹).
- (16) Potpore sadržane u zajmovima, uključujući *de minimis* potpore za rizično financiranje u obliku zajmova, treba smatrati transparentnim *de minimis* potporama ako je bruto novčana protuvrijednost izračunana na temelju tržišnih kamatnih stopa koje prevladavaju u trenutku dodjele potpore. Radi pojednostavnjenja postupka za kratkoročne zajmove male vrijednosti, ova bi Uredba trebala sadržavati jasno i lako primjenjivo pravilo kojim se uzima u obzir i iznos zajma i njegovo trajanje. Na temelju iskustva Komisije, može se smatrati da je bruto novčana protuvrijednost zajma jednaka gornjoj granici za *de minimis* potpore ako je zajam osiguran kolateralom kojim se pokriva najmanje 50 % zajma i iznosi 1 000 000 EUR u razdoblju od pet godina ili 500 000 EUR u razdoblju od deset godina. S obzirom na poteškoće povezane s određivanjem bruto novčane protuvrijednosti potpore dodijeljene poduzetnicima koji možda neće moći otplatiti zajam, to se pravilo ne bi trebalo primjenjivati na takve poduzetnike.
- (17) Potpore sadržane u dokapitalizacijama ne bi se smjelo smatrati transparentnim *de minimis* potporama osim ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore. Potpore sadržane u mjerama rizičnog financiranja u obliku vlasničkih ili kvazivlasničkih ulaganja, kako su navedene u novim smjernicama o rizičnom financiranju (²), ne bi se smjelo smatrati transparentnim *de minimis* potporama, osim ako se takvom mjerom pribavlja kapital koji ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore.
- (18) Potpore sadržane u jamstvima, uključujući *de minimis* potpore za rizično financiranje u obliku jamstava, treba smatrati transparentnima ako je bruto novčana protuvrijednost izračunana na temelju premija sigurne luke utvrđenih u obavijesti Komisije za dotičnu vrstu poduzetnika (³). Radi pojednostavnjenja postupka za kratkoročna jamstva kojima se osigurava 80 % iznosa relativno malog zajma, ova bi Uredba trebala sadržavati jasno i lako primjenjivo pravilo kojim se uzima u obzir i iznos predmetnog zajma i trajanje jamstva. To se pravilo ne bi trebalo primjenjivati na jamstva za predmetne transakcije koja ne čine zajam, kao što su jamstva za transakcije dionicama. Ako jamstvo ne premašuje 80 % predmetnog zajma, zajamčeni iznos ne premašuje 1 500 000 EUR i trajanje jamstva ne premašuje pet godina, može se smatrati da jamstvo ima bruto novčanu protuvrijednost koja ne prelazi gornju granicu za *de minimis* potpore. Isto se primjenjuje ako jamstvo ne premašuje 80 % predmetnog zajma, zajamčeni iznos ne premašuje 750 000 EUR i trajanje jamstva ne premašuje deset godina. Osim toga, države članice mogu primijeniti metode izračuna bruto novčane protuvrijednosti jamstva o kojima je Komisija obaviještena u skladu s nekom drugom uredbom Komisije iz područja državnih potpora koja se primjenjivala u tom trenutku i koju Komisija smatra

(¹) Komunikacija Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa (SL C 14, 19.1.2008., str. 6.).

(²) Smjernice Zajednice o državnim potporama za promicanje ulaganja rizičnog kapitala u mala i srednja poduzeća (SL C 194, 18.8.2006., str. 2.).

(³) Na primjer, Obavijest Komisije o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državne potpore u obliku jamstva (SL C 155, 20.6.2008., str. 10.).

usklađenom s Obavijesti o jamstvima ili bilo kojom obavijesti koja je zamjenjuje, uz uvjet da se prihvaćene metode izričito odnose na vrstu jamstva i vrstu transakcije o kojima je riječ u kontekstu primjene ove Uredbe. S obzirom na poteškoće povezane s određivanjem bruto novčane protuvrijednosti potpore dodijeljene poduzetnicima koji možda neće moći otplatiti zajam, ovo se pravilo ne bi trebalo primjenjivati na takve poduzetnike.

- (19) Ako se program *de minimis* potpora provodi preko financijskih posrednika, treba osigurati da oni ne primaju nikakvu državnu potporu. To se, na primjer, može učiniti tako da se od financijskih posrednika koji se koriste državnim jamstvima zatraži plaćanje premije koja vrijedi na tržištu ili potpuno prenošenje svih pogodnosti na krajnje korisnike, ili poštovanjem, i na razini posrednika, gornje granice za *de minimis* potpore i drugih uvjeta iz ove Uredbe.
- (20) Po primitku prijave države članice Komisija može ispitati doseže li mjera koja nije u obliku bespovratnih sredstava, zajma, jamstva, dokapitalizacije ili mjere rizičnog financiranja u obliku vlasničkog ili kvazivlasničkog ulaganja, bruto novčanu protuvrijednost koja ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore te može li stoga biti obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe.
- (21) Komisija je dužna osigurati poštovanje pravila o državnim potporama, a u skladu s načelom suradnje utvrđenom u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji, države članice trebale bi olakšati izvršenje tog zadatka uspostavljanjem instrumenata potrebnih kako bi se osiguralo da ukupan iznos *de minimis* potpora koje se na temelju *de minimis* pravila dodjeljuju jednom poduzetniku ne premašuje ukupnu dopuštenu gornju granicu. U tu bi svrhu pri dodjeli *de minimis* potpore država članica trebala predmetnog poduzetnika obavijestiti o dodijeljenom iznosu *de minimis* potpore i o tome da je riječ o *de minimis* potpori, izričito se pozivajući na ovu Uredbu. Od država članica treba zatražiti da prate dodijeljenju potporu kako bi se spriječilo premašivanje primjenjivih gornjih granica i osiguralo poštovanje pravila o kumulaciji. U svrhu poštovanja te obveze, prije dodjele takve potpore predmetna država članica mora od poduzetnika dobiti izjavu o drugim *de minimis* potporama obuhvaćenima ovom Uredbom ili drugim uredbama o *de minimis* potporama, a koje je poduzetnik primio tijekom predmetne fiskalne godine i u prethodne dvije fiskalne godine. Kao alternativno rješenje državama članicama treba omogućiti da uspostave središnji registar s potpunim informacijama o dodijeljenim *de minimis* potporama i provjeravaju poštuju li se gornja granica za svaku novu dodijeljenju potporu.
- (22) Prije dodjele svake *de minimis* potpore svaka država članica treba potvrditi da se novom *de minimis* potporom u dotičnoj državi članici neće premašiti gornja granica za *de minimis* potpore na nacionalnoj razini te da su ispunjeni ostali uvjeti iz ove Uredbe.

- (23) Uzimajući u obzir iskustvo Komisije, posebno učestalost kojom je općenito potrebno preoblikovati politiku državnih potpora, potrebno je ograničiti razdoblje primjene ove Uredbe. Ako se rok važenja ove Uredbe ne produži nakon njegova isteka, državama članicama u vezi s *de minimis* potporama iz ove Uredbe treba omogućiti razdoblje prilagodbe od šest mjeseci,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima u svim sektorima, osim na:
- (a) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u sektorima ribarstva i akvakulture, kako je obuhvaćeno Uredbom (EZ) br. 104/2000 (¹);
 - (b) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u primarnoj proizvodnji poljoprivrednih proizvoda;
 - (c) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u sektoru prerade i stavljanja na tržište poljoprivrednih proizvoda, u sljedećim slučajevima:
 - i. ako je iznos potpore fiksno utvrđen na temelju cijene ili količine takvih proizvoda kupljenih od primarnih proizvođača odnosno koje na tržište stavljaju poduzetnici u pitanju;
 - ii. ako su potpore uvjetovane njihovim djelomičnim ili potpunim prenošenjem na primarne proizvođače;
 - (d) potpore za djelatnosti usmjerene izvozu u treće zemlje ili države članice, odnosno potpore koje su izravno povezane s izvezenim količinama, s uspostavom i funkcioniranjem distribucijske mreže ili s drugim tekućim troškovima povezanim s izvoznom djelatnošću;
 - (e) potpore koje se uvjetuju uporabom domaćih proizvoda umjesto uvezenih.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 104/2000 od 17. prosinca 1999. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture (SL L 17, 21.1.2000., str. 22.).

2. Ako poduzetnik djeluje u sektorima navedenima u stavku 1. točkama (a), (b) ili (c) i djeluje u jednom ili više sektora ili ima druge djelatnosti koje su obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, ova se Uredba primjenjuje na potpore dodijeljene u vezi s tim drugim sektorima ili djelatnostima, uz uvjet da dotična država članica osigura, na primjeren način, na primjer razdvajanjem djelatnosti ili troškova, da djelatnosti u sektorima koji su isključeni iz područja primjene ove Uredbe ne ostvaruju korist od *de minimis* potpore dodijeljene na temelju ove Uredbe.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „poljoprivredni proizvodi” znači proizvodi koji su navedeni u Prilogu I. Ugovoru, osim proizvoda ribarstva i akvakulture obuhvaćenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 104/2000;

(b) „prerada poljoprivrednih proizvoda” znači svi postupci prerade poljoprivrednog proizvoda koji za ishod imaju proizvod koji je također poljoprivredni proizvod, osim u poljoprivrednim djelatnostima potrebnima za pripremu životinjskog ili biljnog proizvoda za prvu prodaju;

(c) „stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda” znači držanje ili izlaganje s ciljem prodaje, ponuda za prodaju, isporuka ili bilo koji drugi način stavljanja na tržište, osim prve prodaje primarnog proizvođača preprodavačima ili prerađivačima te svih aktivnosti kojima se proizvod priprema za takvu prvu prodaju; prodaja primarnog proizvođača krajnjim potrošačima smatra se stavljanjem na tržište ako se odvija u posebnim prostorima namijenjenima za tu svrhu.

2. Za potrebe ove Uredbe pojmom „jedan poduzetnik” obuhvaćena su sva poduzeća koja su u najmanje jednom od sljedećih međusobnih odnosa:

(a) jedno poduzeće ima većinu glasačkih prava dioničara ili članova u drugom poduzeću;

(b) jedno poduzeće ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela drugog poduzeća;

(c) jedno poduzeće ima pravo ostvarivati vladajući utjecaj na drugo poduzeće prema ugovoru sklopljenom s tim poduzećem ili prema odredbi statuta ili društvenog ugovora tog poduzeća;

(d) jedno poduzeće koje je dioničar ili član u drugom poduzeću, kontrolira samo, u skladu s dogovorom s drugim dioničarima ili članovima tog poduzeća, većinu glasačkih prava dioničara ili glasačkih prava članova u tom poduzeću.

Poduzeća koja su u bilo kojem od odnosa navedenih u prvom podstavku točkama (a) do (d) preko jednog ili više drugih poduzeća isto se tako smatraju jednim poduzetnikom.

Članak 3.

De minimis potpore

1. Ako mjere potpore ispunjuju uvjete predviđene ovom Uredbom, smatra se da ne ispunjuju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzimaju od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.

2. Ukupan iznos *de minimis* potpore koja se po državi članici dodjeljuje jednom poduzetniku ne smije prelaziti 200 000 EUR tijekom bilo kojeg razdoblja od tri fiskalne godine.

Ukupan iznos *de minimis* potpore koja se po državi članici dodjeljuje jednom poduzetniku koji obavlja cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu ne smije premašiti 100 000 EUR tijekom bilo kojeg razdoblja od tri fiskalne godine. Ta *de minimis* potpora ne smije se koristiti za kupovinu vozila za cestovni prijevoz tereta.

3. Ako poduzetnik obavlja cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu te druge djelatnosti na koje se primjenjuje gornja granica od 200 000 EUR, gornja granica od 200 000 EUR primjenjuje se na poduzetnika uz uvjet da dotična država članica osigura, na primjeren način, na primjer razdvajanjem djelatnosti ili troškova, da korist od djelatnosti cestovnog prijevoza robe ne premašuje 100 000 EUR i da se nijedna *de minimis* potpora ne koristi za kupovinu vozila za cestovni prijevoz tereta.

4. *De minimis* potpora smatra se dodijeljenom u trenutku kada poduzetnik u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravnim poretkom stekne zakonsko pravo na primanje potpore, neovisno o datumu isplate *de minimis* potpore poduzetniku.

5. Gornje granice utvrđene u stavku 2. primjenjuju se bez obzira na oblik *de minimis* potpora ili na cilj koji se namjerava postići te neovisno o tome financira li se potpora koju dodjeljuje država članica u cijelosti ili djelomično iz sredstava koja su podrijetlom iz Unije. Razdoblje od tri godine određuje se na temelju fiskalne godine koju poduzetnik primjenjuje u državi članici u pitanju.

6. Za potrebe gornjih granica iz stavka 2. ovog članka potpore se izražavaju kao bespovratna novčana sredstva. Svi iznosi koji se primjenjuju bruto su iznosi, tj. iznosi prije odbitka poreza i drugih naknada. Ako se potpora ne dodjeljuje u obliku bespovratnih sredstava, iznos potpore jednak je bruto novčanoj protuvrijednosti potpore.

Potpore koje se isplaćuju u više obroka diskontiraju se na vrijednost potpore u trenutku njezine dodjele. Kamatna stopa koja se primjenjuje pri diskontiranju je diskontna kamatna stopa koja se primjenjuje u trenutku dodjele.

7. Ako bi se dodjelom novih *de minimis* potpora mogla premašiti odgovarajuća gornja granica iz stavka 2., ni jedna od tih novih potpora ne može imati koristi od ove Uredbe.

8. U slučaju spajanja i preuzimanja, pri utvrđivanju prelazi li se primjenjiva gornja granica bilo kojom novom *de minimis* potporom dodijeljenom novom poduzetniku ili poduzetniku preuzimatelju, u obzir se uzimaju sve prethodne *de minimis* potpore dodijeljene bilo kojem od poduzetnika uključenih u postupak spajanja. *De minimis* potpore koje su propisno dodijeljene prije spajanja ili preuzimanja i dalje su u skladu sa zakonom.

9. Ako se jedan poduzetnik podijeli na dva ili više zasebnih poduzetnika, *de minimis* potpora dodijeljena prije podjele dodjeljuje se poduzetniku koji je od nje ostvario korist, što je načelno poduzetnik koji je preuzeo djelatnosti za koje je korištena *de minimis* potpora. Ako takva raspodjela nije moguća, *de minimis* potpora razmjerno se dodjeljuje na temelju knjigovodstvene vrijednosti vlasničkog kapitala novih poduzetnika na datum stupanja na snagu podjele.

Članak 4.

Izračun bruto novčane protuvrijednosti

1. Ova se Uredba primjenjuje samo na potpore za koje je moguće prethodno točno izračunati bruto novčanu protuvrijednost bez potrebe za procjenom rizika („transparentne potpore”).

2. Potpore sadržane u bespovratnim sredstvima ili subencioniranim kamatnim stopama smatraju se transparentnim *de minimis* potporama.

3. Potpore sadržane u zajmovima smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako:

(a) korisnik nije predmet skupnog stečajnog postupka niti ispunjuje kriterije za pokretanje skupnog stečajnog postupka na zahtjev njegovih vjerovnika u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U slučaju velikih poduzetnika, korisnik je u situaciji koja odgovara najmanje kreditnom rejtingu B-; i

(b) zajam je osiguran kolateralom koji pokriva najmanje 50 % zajma i zajam iznosi 1 000 000 EUR (ili 500 000 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta) u razdoblju od pet godina ili 500 000 EUR (ili 250 000 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta) u razdoblju od deset godina; ako je zajam manji od ovih iznosa i/ili odobren je na razdoblje kraće od pet odnosno deset godina, bruto novčana protuvrijednost tog zajma izračunava se kao razmjerni dio gornje granice utvrđene u članku 3. stavku 2.; ili

(c) bruto novčana protuvrijednost izračunana na temelju referentne stope koja se primjenjivala u trenutku dodjele.

4. Potpore sadržane u dokapitalizacijama smatraju se transparentnim *de minimis* potporama samo ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore.

5. Potpore sadržane u mjerama rizičnog financiranja u obliku vlasničkog ili kvazivlasničkog ulaganja smatraju se transparentnim *de minimis* potporama samo ako kapital dodijeljen jednom poduzetniku ne premašuje gornju granicu za *de minimis* potpore.

6. Potpore sadržane u jamstvima smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) korisnik nije predmet skupnog stečajnog postupka niti ispunjuje kriterije za pokretanje skupnog stečajnog postupka na zahtjev njegovih vjerovnika u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U slučaju velikih poduzetnika, korisnik je u situaciji koja odgovara najmanje kreditnom rejtingu B-; i

(b) jamstvo ne premašuje 80 % predmetnog zajma i zajamčeni je iznos 1 500 000 EUR (ili 750 000 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta), a razdoblje trajanja jamstva je pet godina ili ako je zajamčeni iznos 750 000 EUR (ili 375 000 EUR za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta), a trajanje jamstva je deset godina; ako je zajamčeni iznos manji od navedenih iznosa i/ili je razdoblje trajanja jamstva kraće od pet odnosno deset godina, bruto novčana protuvrijednost izračunava se kao odgovarajući razmjerni dio primjenjive gornje granice iz članka 3. stavka 2; ili

(c) bruto novčana vrijednost potpore izračunana je na temelju premija sigurne luke utvrđenih u obavijesti Komisije; ili

(d) prije provedbe,

i. metode izračuna bruto novčane protuvrijednosti jamstva prijavljene su Komisiji u skladu s nekom drugom uredbom Komisije iz područja državnih potpora koja se primjenjivala u tom trenutku i Komisija ih smatra usklađenima s Obavijesti o jamstvima ili bilo kojom drugom obavijesti koja je zamjenjuje; i

ii. te se metode izričito odnose na vrstu jamstva i vrstu transakcije o kojima je riječ u kontekstu primjene ove Uredbe.

7. Potpore sadržane u ostalim instrumentima smatraju se transparentnim *de minimis* potporama ako je u okviru dotičnog instrumenta određena gornja vrijednost kojom se osigurava da se ne premaši primjenjiva gornja granica.

Članak 5.

Kumulacija

1. *De minimis* potpore koje se dodjeljuju u skladu s ovom Uredbom mogu se kumulirati s *de minimis* potporama dodijeljenima u skladu s Uredbom Komisije (EU) br. 360/2012⁽¹⁾ do gornjih granica utvrđenih u ovoj Uredbi. Mogu se pribrajati *de minimis* potporama dodijeljenima u skladu s drugim uredbama o *de minimis* potporama do odgovarajuće gornje granice utvrđene člankom 3. stavkom 2. ove Uredbe.

2. *De minimis* potpore ne kumuliraju se s državnim potporama u vezi s istim prihvatljivim troškovima ili s državnim potporama za istu mjeru rizičnog financiranja ako bi takva kumulacija prelazila primjenjivi najviši intenzitet ili iznos potpore koji je u konkretnim okolnostima svakog pojedinog slučaja utvrđen uredbom o skupnom izuzeću odnosno odlukom Komisije. *De minimis* potpore koje nisu dodijeljene za određene opravdane troškove ili se njima ne mogu pripisati mogu se kumulirati s drugim državnim potporama dodijeljenima u skladu s uredbom o skupnom izuzeću ili odlukom Komisije.

Članak 6.

Praćenje

1. Ako država članica poduzetniku namjerava dodijeliti *de minimis* potporu u skladu s ovom Uredbom, ona tog poduzetnika pismeno obavješćuje o predviđenom iznosu potpore izraženom u obliku bruto novčane protuvrijednosti potpore, kao i tome da je riječ o *de minimis* potpori, izričito se pozivajući na ovu Uredbu te navodeći njezin naziv i podatke o objavi u *Službenom listu Europske unije*. Ako se *de minimis* potpora dodjeljuje u skladu s ovom Uredbom različitim poduzetnicima na temelju programa u skladu s kojim se tim poduzetnicima dodjeljuju različiti iznosi pojedinačnih potpora, predmetna država članica može odlučiti tu obvezu ispuniti obavještavajući poduzetnike o fiksnom iznosu koji odgovara najvišem iznosu potpora koji se dodjeljuje u okviru tog programa. U takvom slučaju, taj utvrđeni iznos koristit će se za utvrđivanje je li dosegnuta gornja granica iz članka 3. stavka 2. Prije dodjeljivanja potpore država članica od dotičnog poduzetnika mora dobiti izjavu, u pisanom ili elektroničkom obliku, o svakoj *de minimis* potpori na koju se primjenjuje ova Uredba ili druge uredbe o *de minimis* potporama, primljenoj tijekom prethodne dvije fiskalne godine i u tekućoj fiskalnoj godini.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 360/2012 od 25. travnja 2012. o primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa (SL L 114, 26.4.2012., str. 8.).

2. Ako je država članica osnovala središnji registar *de minimis* potpora koji sadržava potpune informacije o svim *de minimis* potporama koje dodijeli bilo koje tijelo unutar te države članice, stavak 1. prestaje se primjenjivati od trenutka kada se registrom obuhvati razdoblje od tri fiskalne godine.

3. Država članica dodjeljuje nove *de minimis* potpore u skladu s ovom Uredbom tek nakon što utvrdi da to neće povisiti ukupan iznos *de minimis* potpora koji je taj poduzetnik primio do razine koja premašuje odgovarajuću gornju granicu iz članka 3. stavka 2. i da su ispunjeni svi uvjeti predviđeni ovom Uredbom.

4. Države članice bilježe i prikupljaju sve informacije u vezi s primjenom ove Uredbe. Takvi zapisi sadržavaju sve informacije koje su potrebne kako bi se pokazalo da su ispunjeni uvjeti iz ove Uredbe. Zapisi o pojedinim *de minimis* potporama čuvaju se 10 fiskalnih godina od datuma kada su dodijeljene. Zapisi koje se odnose na program *de minimis* potpora čuvaju se 10 fiskalnih godina od datuma kada je dodijeljena posljednja pojedinačna potpora u okviru takvog programa.

5. Predmetna država članica na pisani zahtjev u roku od 20 radnih dana ili u dužem roku koji je naveden u tom zahtjevu dostavlja Komisiji sve informacije koje Komisija smatra potrebnima kako bi ocijenila jesu li ispunjeni uvjeti iz ove Uredbe, a posebno o ukupnom iznosu *de minimis* potpora koje je bilo koji poduzetnik primio na temelju ove Uredbe ili drugih uredbi o *de minimis* potporama.

Članak 7.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore dodijeljene prije njezina stupanja na snagu ako potpora ispunjuje sve uvjete utvrđene u ovoj Uredbi. Sve potpore koje ne ispunjuju te uvjete Komisija procjenjuje u skladu s primjenjivim okvirima, smjernicama, komunikacijama i obavijestima.

2. Za sve *de minimis* potpore koje su dodijeljene od 2. veljače 2001. do 30. lipnja 2007. koje ispunjavaju uvjete iz Uredbe (EZ) br. 69/2001, smatra se da ne ispunjavaju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga izuzimaju od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.

3. Smatra se da nijedna *de minimis* potpora dodijeljena između 1. siječnja 2007. i 30. lipnja 2014. koja ispunjuje uvjete iz Uredbe (EZ) br. 1998/2006 ne ispunjuje sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora te se stoga te potpore izuzimaju od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora.

4. Nakon isteka razdoblja važenja ove Uredbe svi programi *de minimis* potpora koji ispunjuju uvjete iz ove Uredbe ostaju obuhvaćeni ovom Uredbom još šest mjeseci.

Članak 8.

Stupanje na snagu i razdoblje primjene

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 2014.

Primjenjuje se do 31. prosinca 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 2013.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO
